

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Εγγραφο συνόδου

A6-0189/2008

16.5.2008

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα κύρια θέματα και τις βασικές επιλογές της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) που υπεβλήθη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατ' εφαρμογή του σημείου Ζ, παράγραφος 43 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 – 2006 (2007/2219(INI))

Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων

Εισηγητής: Jacek Saryusz-Wolski

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	21

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα κύρια θέματα και τις βασικές επιλογές της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) που υπεβλήθη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατ' εφαρμογή του σημείου Ζ, παράγραφος 43 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 – 2006 (2007/2219(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τα κύρια θέματα και τις βασικές επιλογές της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) που υπεβλήθη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατ' εφαρμογή του σημείου Ζ, παράγραφος 43 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 – 2006,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 21 της Συνθήκης ΕΕ,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη που τροποποιεί τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη της Λισαβόνας), που υπεγράφη στις 13 Δεκεμβρίου 2007 στη Λισαβόνα, καθώς και τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων που διακηρύχθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2007,
- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Στρατηγική Ασφάλειας (ΕΣΑ) που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2003,
- έχοντας υπόψη τη διοργανική συμφωνία της 17ης Μαΐου 2006 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση¹,
- έχοντας υπόψη τα Συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών στις 14 Δεκεμβρίου 2007 και την έκκλησή του για ταχεία ολοκλήρωση των εθνικών διαδικασιών επικύρωσης, ούτως ώστε η Συνθήκη της Λισαβόνας να τεθεί σε ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2009,
- έχοντας υπόψη τα Συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών στις 15-16 Δεκεμβρίου 2005 σχετικά με τις δημοσιονομικές προοπτικές 2007-2013,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 20ής Φεβρουαρίου 2008 σχετικά με τη Συνθήκη της Λισαβόνας², περιλαμβανομένης της σχετικής γνωμοδότησης της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου,

---

¹ ΕΕ C 139 της 14.6.2006, σελ. 1.

² Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2008)0055.

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 23ης Μαΐου 2007 σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – 2005¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 16ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής Ασφάλειας στο πλαίσιο της ΕΠΑΑ²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 16ης Φεβρουαρίου 2006 σχετικά με νέο μηχανισμό χρηματοδότησης της ανάπτυξης στο πλαίσιο των στόχων της Χιλιετίας³,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 10ης Μαΐου και της 14ης Νοεμβρίου 2007 σχετικά με τις διασκέψεις κορυφής ΕΕ-Ρωσίας⁴ και της 19ης Ιουνίου 2007 σχετικά με τις οικονομικές και εμπορικές σχέσεις της ΕΕ με τη Ρωσία⁵,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 1ης Ιουνίου 2006 σχετικά με τη βελτίωση των σχέσεων ΕΕ-ΗΠΑ στο πλαίσιο Διατλαντικής Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης και σχετικά με τις διατλαντικές οικονομικές σχέσεις ΕΕ-ΗΠΑ⁶, και το ψήφισμά του της 25ης Απριλίου 2007 σχετικά με τις διατλαντικές σχέσεις⁷,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 12ης Ιουλίου 2007 σχετικά με την κατάσταση στη Μέση Ανατολή⁸,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 13ης Δεκεμβρίου 2007 σχετικά με τη διάσκεψη κορυφής ΕΕ-Κίνας και τον διάλογο ΕΕ-Κίνας για τα ανθρώπινα δικαιώματα⁹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με την πρόοδο στις σχέσεις ΕΕ-Αφρικής¹⁰ και της 10ης Μαΐου 2007 σχετικά με μια εταιρική σχέση της ΕΕ στο Κέρας της Αφρικής¹¹,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 10ης Μαΐου 2007 σχετικά με στρατηγική της ΕΕ για τις μεταρρυθμίσεις στον αραβικό κόσμο¹²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 27ης Απριλίου 2006 σχετικά με την ενίσχυση της εταιρικής σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Λατινικής Αμερικής¹³,

¹ ΕΕ C 102 Ε της 24.4.2008, σελ. 309.

² ΕΕ C 314 Ε της 21.12.2006, σελ. 334.

³ ΕΕ C 290 Ε της 29.11.2006, σελ. 396.

⁴ ΕΕ C 76 Ε της 27.3.2008, σελ. 95 και Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0528.

⁵ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0262.

⁶ ΕΕ C 298 Ε της 8.12.2006, σελ. 226 και 235.

⁷ ΕΕ C 74 Ε της 20.3.2008, σελ. 670.

⁸ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0350.

⁹ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0622.

¹⁰ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0483.

¹¹ ΕΕ C 76 Ε της 27.3.2008, σελ. 106.

¹² ΕΕ C 76 Ε της 27.3.2008, σελ. 100.

¹³ ΕΕ C 296 Ε της 6.12.2006, σελ. 123.

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 18ης Ιανουαρίου 2006¹ και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων της 10ης Μαρτίου 2008 σχετικά με το Αφγανιστάν,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 10ης Μαρτίου 2005 σχετικά με την αναθεώρηση της συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων - Πυρηνικά όπλα στη Βόρειο Κορέα και το Ιράν², όπου καθίσταται σαφές ότι η ΕΕ πρόκειται να ακολουθήσει έναντι της Χερσονήσου της Κορέας την αρχή σύμφωνα με την οποία δεν πρόκειται να χρηματοδοτεί εάν δεν έχει λόγο στις εξελίξεις (No Say, No Pay),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με το Ιράν³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με τη θέσπιση ειδικού μέτρου για το Ιράκ το 2007⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 26ης Σεπτεμβρίου 2007 σχετικά με την πορεία προς μια κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική για την ενέργεια⁵,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 15ης Νοεμβρίου 2007 σχετικά με τη διάσκεψη στο Μπαλί για την αλλαγή του κλίματος και της 29ης Νοεμβρίου 2007 σχετικά με το εμπόριο και την αλλαγή του κλίματος⁶, καθώς και τα συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών της 13ης και 14ης Μαρτίου 2008 σχετικά με την αλλαγή του κλίματος και την ενέργεια, και το έγγραφο που του υποβλήθηκε από τον Υπατο Εκπρόσωπο της ΕΕ και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σχετικά με την αλλαγή του κλίματος και τη διεθνή ασφάλεια⁷,
- έχοντα υπόψη το ψήφισμά του της 12ης Δεκεμβρίου 2007 σχετικά με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας⁸,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 26ης Απριλίου 2007 σχετικά με την ετήσια έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στον κόσμο κατά το 2006 και σχετικά με την πολιτική της ΕΕ στον τομέα αυτόν⁹ και της 6ης Σεπτεμβρίου 2007 σχετικά με τη λειτουργία των διαλόγων και των διαβουλεύσεων με τρίτες χώρες για τα ανθρώπινα δικαιώματα¹⁰,

¹ ΕΕ C 287 Ε της 24.11.2006, σελ. 176.

² ΕΕ C 320 Ε της 15.12.2005, σελ. 253.

³ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0488.

⁴ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0481.

⁵ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0413.

⁶ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0537 και Εγκριθέντα κείμενα P6_TA(2007)0576.

⁷ S113/08, 14 Μαρτίου 2008.

⁸ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0612.

⁹ ΕΕ C 74 Ε της 20.3.2008, σελ. 753.

¹⁰ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0381.

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 13ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις θεσμικές πτυχές της ικανότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εντάσσει νέα κράτη μέλη¹ ,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 13ης Δεκεμβρίου 2006 για τη στρατηγική διεύρυνσης και τις κυριότερες προκλήσεις για το διάστημα 2006-2007² και της 15ης Νοεμβρίου 2007 σχετικά με την ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας³ ,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 17ης Ιανουαρίου 2008 σχετικά με την προσέγγιση περιφερειακής πολιτικής για τον Εύξεινο Πόντο⁴ ,
  - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Οκτωβρίου 2007 σχετικά με τις σχέσεις μεταξύ Ευρωπαϊκής Ένωσης και Σερβίας⁵ ,
  - έχοντας υπόψη το άρθρο 112, παράγραφος 1, του Κανονισμού του,
  - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (Α6-0189/2008),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο σαφής προσδιορισμός των συμφερόντων της Ένωσης είναι ουσιώδους σημασίας προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εξωτερικής δράσης της Ένωσης και ιδιαίτερα της εξωτερικής της πολιτικής,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι απαραίτητη η ενισχυμένη πολιτική ενότητα στους κόλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να ενισχυθεί και να καταστεί αποτελεσματική η βασιζόμενη στις αξίες ΚΕΠΠΑ, καθώς σε διαφορετική περίπτωση η αξιοπιστία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως παγκόσμιου εταίρου κινδυνεύει να υπονομευθεί, όπως έχει συμβεί με τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε η ΕΕ την Τουρκία, τη Ρωσία, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, την Κούβα και την ενεργειακή ασφάλεια· λαμβάνοντας υπόψη την ελπίδα ότι η συνθήκη της Λισαβόνας και ο ενισχυμένος ρόλος του Υπατου Εκπροσώπου θα διευκολύνει τη χάραξη πιο μελλοντοστρεφούς και πιο μακροπρόθεσμης στρατηγικής για την εξωτερική πολιτική και την κατάρτιση ολοκληρωμένης προσέγγισης που θα συγκεντρώνει τη στήριξη όλων των κρατών μελών,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας σαφώς βελτιώνει τις ισχύουσες ρυθμίσεις περί ΚΕΠΠΑ, αναβαθμίζοντας το διεθνές προφίλ της Ένωσης και αυξάνοντας την αποτελεσματικότητά της,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πίεση των κρίσεων και των συγκρούσεων πέρα από τα σύνορα της ΕΕ και η ανάγκη αντιμετώπισης των ανησυχητικών νέων προκλήσεων που δημιουργεί η ταχεία αλλαγή του κλίματος ανοίγουν στην ΚΕΠΠΑ ευρύτερες προοπτικές,

¹ ΕΕ C 317 Ε της 23.12.2006, σελ. 485.

² ΕΕ C 317 Ε της 23.12.2006, σελ. 480.

³ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0538.

⁴ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2008)0017.

⁵ Εγκριθέντα κείμενα, P6_TA(2007)0482.

- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι, προκειμένου να είναι αξιόπιστη, η ΚΕΠΠΑ και η μελλοντική Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ) πρέπει να λάβουν πόρους ανάλογους των φιλοδοξιών και των συγκεκριμένων στόχων τους, και ότι θεωρείται απαραίτητη, εν προκειμένω, μια σημαντική αύξηση κατά την ενδιάμεση αναθεώρηση των δημοσιονομικών προοπτικών το 2009, καθώς και από άλλους δημοσιονομικούς πόρους,

Αρχές

1. είναι της γνώμης ότι, από την σύλληψή της, η ΚΕΠΠΑ, συμπεριλαμβανομένης και της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΚΠΑΑ), έχει συμβάλει στην ενίσχυση της ευρωπαϊκής ταυτότητας και του ρόλου της ΕΕ ως παγκόσμιου εταίρου·
2. φρονεί, παρά ταύτα, ότι ο ρόλος της ΕΕ στον κόσμο δεν είναι αντίστοιχος των δυνατοτήτων της και των προσδοκιών της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης, λόγω της απροθυμίας των κρατών μελών να προβούν στις απαραίτητες και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας, της συνεκτικότητας και της λογοδοσίας της εξωτερικής πολιτικής της·
3. πιστεύει ότι, εφόσον η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια κοινότητα που βασίζεται στις αξίες, οφείλει, προκειμένου να είναι αξιόπιστος παγκόσμιος εταίρος, να διατηρήσει τα υψηλά της πρότυπα στις εξωτερικές σχέσεις, και ότι η ΚΕΠΠΑ πρέπει, ως εκ τούτου, να στηρίζεται στις αξίες τις οποίες πρεσβεύουν η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της, κυρίως δε τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών, καίριους στόχους της ΚΕΠΠΑ·
4. επισημαίνει, εν προκειμένω, ότι η ισχυρή ενεργειακή εξάρτηση της ΕΕ από μη δημοκρατικές χώρες μπορεί να υπονομεύσει τη συνεκτικότητα, τον δυναμισμό και τη βιωσιμότητα της κοινής εξωτερικής πολιτικής της·
5. πιστεύει ακράδαντα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να ασκήσει επιρροή και να εφαρμόσει μια πραγματικά ειλικρινή, αποτελεσματική και αξιόπιστη ΚΕΠΠΑ μόνον εάν ορίσει με σαφήνεια τους κοινούς στόχους της, εάν εξοπλιστεί με τα κατάλληλα μέσα, ώστε να διασφαλίζεται η συνεκτικότητα μεταξύ στόχων και μέσων, εάν ομιλεί με μία φωνή και εάν διαθέτει την ισχυρή δημοκρατική νομιμότητα που της προσφέρει ο έλεγχος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου· ταυτοχρόνως θεωρεί ότι οι βασικοί στόχοι της ΚΕΠΠΑ μπορούν να επιτευχθούν μόνο εάν και το ίδιο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ομιλεί με μία κοινή φωνή και, για τον σκοπό αυτό, ενθαρρύνει τη σαφέστερη οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των ειδικευμένων υπηρεσιών του που ασχολούνται με την ΚΕΠΠΑ, από θεματική και γεωγραφική σκοπιά·
6. καλεί τα κράτη μέλη να αναλάβουν τη δέσμευση να συμβουλευόνται τους εταίρους τους στην ΕΕ και τον Ύπατο Εκπρόσωπο πριν από την έγκριση στρατηγικών αποφάσεων στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, ιδιαίτερα στους πολυμερείς οργανισμούς, προκειμένου οι θέσεις τους επί στρατηγικών αποφάσεων να είναι τουλάχιστον συνεκτικές, συγκλίνουσες και συμβατές και να μην επηρεάζουν την συνεκτικότητα και τη συνοχή της εξωτερικής δράσης της ΕΕ ή να υπονομεύουν την αξιοπιστία της ΕΕ ως παγκόσμιου εταίρου έναντι τρίτων χωρών·

Η ετήσια έκθεση του 2006 για την ΚΕΠΠΑ και τις σχέσεις μεταξύ των ευρωπαϊκών

θεσμικών οργάνων

7. χαιρετίζει την ετήσια έκθεση του 2006 του Συμβουλίου·
8. ενώ αναγνωρίζει πρόοδο στη δομή της έκθεσης, ιδιαίτερα την συμπερίληψη πιο μακροπρόθεσμου προγραμματισμού παράλληλα με την περιγραφή δραστηριοτήτων που πραγματοποιήθηκαν τον περασμένο χρόνο, αναμένει από το Συμβούλιο να λάβει υπόψη για την επόμενη ετήσια έκθεση τα συναφή ψηφίσματα και/ή τις συστάσεις που εγκρίθηκαν από το Κοινοβούλιο·
9. είναι της άποψης ότι το Κοινοβούλιο θα πρέπει να εγκρίνει πιο συστηματικά θέσεις για κάθε διαδοχικό στάδιο λήψης αποφάσεων της ΚΕΠΠΑ και της ΚΠΑΑ· συνιστά ότι θα πρέπει, προκειμένου να ενισχυθεί η δημοκρατική τους νομιμότητα, στις κοινές θέσεις και δράσεις, όπου είναι σκόπιμο, να λαμβάνονται υπόψη και να περιέχονται παραπομπές στις θέσεις εκείνες που ενέκρινε το Κοινοβούλιο·
10. αναγνωρίζει ότι έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος στις σχέσεις μεταξύ Συμβουλίου και Κοινοβουλίου, ιδιαίτερα μέσω της καθιέρωσης νέων και πιο ευέλικτων διαύλων επικοινωνίας· θεωρεί, ωστόσο, ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να λαμβάνει πιο αποφασιστική θέση για τα υπό συζήτηση θέματα, τα οποία θα έπρεπε να εξετάζονται συστηματικά στο Συμβούλιο· επισημαίνει ότι έχει επίσης επιτευχθεί πρόοδος μέσω των αυξημένων επαφών μεταξύ των οργάνων, συμπεριλαμβανομένων τακτικών ανταλλαγών απόψεων με τον Ύπατο Εκπρόσωπο και συχνότερων εμφανίσεων των Ειδικών Απεσταλμένων της ΕΕ καθώς και άλλων ανώτατων υπαλλήλων ενώπιον του Κοινοβουλίου· θεωρεί, ωστόσο, ότι υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω πρόοδο, ιδιαίτερα όσον αφορά τον χρόνο αυτών των εμφανίσεων, που θα πρέπει επίσης να αντικατοπτρίζουν την ατζέντα του Κοινοβουλίου και των αρμόδιων οργάνων του·
11. επιδοκιμάζει την αυξανόμενη αναγνώριση του γεγονότος ότι η νομιμότητα και η συνοχή της ΚΕΠΠΑ/ΚΠΑΑ εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την αυξανόμενη προθυμία του Ύπατου Εκπροσώπου και των υπηρεσιών του να συνεργασθούν με το Κοινοβούλιο, καθώς και από την ετοιμότητα της προεδρίας του Συμβουλίου να ενεργεί από κοινού με το Κοινοβούλιο·

Οι προτεραιότητες του Κοινοβουλίου ως προς ορισμένα οριζόντια θέματα για το 2008

12. προτείνει να δοθεί προτεραιότητα το 2008 σε περιορισμένο αριθμό θεμάτων που εκφράζουν καλύτερα τις ανησυχίες των ευρωπαίων πολιτών και τις προσδοκίες τους ως προς τον ρόλο που πρέπει να διαδραματίζει η Ένωση στα διεθνή θέματα·
13. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να εξετάσουν από κοινού και με μεγαλύτερη συναίσθηση του επιτακτικού χαρακτήρα τους, τα θέματα που ανησυχούν σήμερα την Ευρώπη, όπως η τρομοκρατία, το οργανωμένο έγκλημα, η βελτίωση της ασφάλειας μέσω της συνεργασίας και της ανάπτυξης, η ενεργειακή ασφάλεια, η κλιματική αλλαγή, η αειφόρος ανάπτυξη, η βελτίωση της σταθερότητας στις γειτονικές περιοχές, η διαχείριση των κρίσεων, η πρόληψη και η επίλυση των διενέξεων, η μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής (ΟΜΚ), η διαχείριση της μετανάστευσης και η προώθηση

των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πολιτικών ελευθεριών· χαιρετίζει την έκθεση της Επιτροπής και του Υπατου Εκπροσώπου προς το Συμβούλιο για την αλλαγή κλίματος και την διεθνή ασφάλεια· καλεί το Συμβούλιο να εξετάσει την έκθεση και να υποβάλει συστάσεις για κατάλληλες δράσεις συνέχειας· επισημαίνει, όσον αφορά την οικοδόμηση ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ότι η εξωτερική διάσταση αποτελεί ουσιαστική συνιστώσα·

14. καλεί τον Υπατο Εκπρόσωπο να αξιολογήσει την πρόοδο που έχει συντελεστεί και τυχόν ελλείψεις όσον αφορά την εφαρμογή της ΕΣΑ από το 2003, περιλαμβανομένων προτάσεων για τη βελτίωση και τη συμπλήρωσή της· φρονεί ότι ο σεβασμός του διεθνούς δικαίου και του ρόλου των διεθνών οργανισμών θα έπρεπε να καταστούν οι κατευθυντήριες αρχές της εξωτερικής δράσης της ΕΕ· είναι της γνώμης ότι μια τέτοια αξιολόγηση θα έπρεπε να αποτελέσει τη βάση για έναν ευρύτερο πολιτικό διάλογο· υπογραμμίζει ότι οιαδήποτε μελλοντική αξιολόγηση της ΕΣΑ θα πρέπει να πραγματοποιηθεί σε στενή συνεργασία με όλα τα κοινοτικά θεσμικά όργανα, περιλαμβανομένων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων· ζητεί την αναθεώρηση της ΕΣΑ κατά τρόπο που να περιλαμβάνει ενδελεχή ανάλυση της παρούσας αποστολής και της μελλοντικής κατεύθυνσης του NATO και της σχέσης του NATO με την Ευρωπαϊκή Ένωση σε στρατηγικό και επιχειρησιακό επίπεδο, καθώς και ανάλυση των επιπτώσεων των περαιτέρω διευρύνσεων του NATO από πλευράς ασφαλείας· καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να διαμορφώσει, για πρώτη φορά, μια συνεκτική στάση για την πολιτική ΕΕ-NATO που θα εξυπηρετεί όχι μόνο στην αναθέρμανση των διατλαντικών σχέσεων αλλά στην παροχή στήριξης για την έγκαιρη ανάπτυξη της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας της ΕΕ, όπως προβλέπεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας·
15. καλεί το Συμβούλιο να εξετάσει το ενδεχόμενο συγκρότησης κατάλληλων δομών και διαδικασιών καθώς και βελτίωσης των υφιστάμενων, προκειμένου η ΕΕ να αναπτύξει την ικανότητα ταχείας αντίδρασης σε καταστάσεις κρίσεων· ζητεί επίσης την ανάπτυξη νομικού πλαισίου που θα ορίζει το δικαίωμα της παρέμβασης και την υποχρέωση προστασίας σε καταστάσεις κρίσεων, περιλαμβανομένων των διαδικασιών λήψης αποφάσεων και των ευθυνών σε τέτοιου είδους καταστάσεις·
16. είναι της γνώμης ότι η σημασία της εξωτερικής πολιτικής στην ενεργειακή ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένης της εξάρτησης της Ένωσης από την ενέργεια και από άλλες στρατηγικές προμήθειες από ασταθείς ή μη δημοκρατικές χώρες και περιοχές, θα εξακολουθεί να εντείνεται· συνιστά ευρεία διαφοροποίηση των ενεργειακών πόρων και των οδών μεταφοράς ενέργειας, μεγαλύτερη ενεργειακή αποδοτικότητα, καθώς και αλληλεγγύη στην ενεργειακή πολιτική μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ· εκφράζει τη λύπη του για την μη συντονισμένη υπογραφή διμερών συμφωνιών στον τομέα της ενέργειας από κράτη μέλη, γεγονός που υπονομεύει τα συμφέροντα και θέτει εν αμφιβόλω τα στρατηγικά σχέδια της ΕΕ στο σύνολό της και τα συμφέροντα άλλων κρατών μελών· υπογραμμίζει επ' αυτού τη στρατηγική σημασία του αγωγού του Nabucco για την ενεργειακή ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για την επιτυχή υλοποίηση αυτού του έργου όσο το δυνατόν συντομότερα· επαναλαμβάνει την έκκλησή του για σύσταση της θέσης του Ανώτερου Λειτουργού για την εξωτερική πολιτική στον

ενεργειακό τομέα, που θα υπόκειται στον με διπλή ιδιότητα Ύπατο Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής και θα είναι αρμόδιος για τον συντονισμό των δραστηριοτήτων της Ένωσης στον τομέα αυτόν· εκφράζει, εν προκειμένω, τη λύπη του για το γεγονός ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν έχουν δώσει συνέχεια στο προαναφερόμενο ψήφισμα του Κοινοβουλίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2007·

17. εκφράζει τη λύπη του για την απουσία προόδου προς μια κοινή ευρωπαϊκή εξωτερική πολιτική για την ενέργεια, καθώς και για τον διμερή χαρακτήρα της δράσης που έχουν υιοθετήσει ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ και ο οποίος αποδυναμώνει σημαντικά τη διαπραγματευτική ισχύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά και τις προσπάθειές της προς μια κοινή εξωτερική πολιτική για την ενέργεια· επαναλαμβάνει την άποψή του ότι μια τέτοια πολιτική πρέπει να βασίζεται στην αλληλεγγύη και να στηρίζεται από μια αποτελεσματική και καλά διασυνδεδεμένη εσωτερική αγορά εξοπλισμένη με όλα τα εργαλεία που απαιτούνται για την αντιμετώπιση της μονοπωλιακής και πολιτικά καθοδηγούμενης μη εμπορικής συμπεριφοράς, που θα μπορούσε να αποτελέσει απειλή για την ενεργειακή ασφάλεια της Κοινότητας· για τον λόγο αυτό, χαιρετίζει και στηρίζει ένθερμα τη ρήτρα για τις τρίτες χώρες που συμπεριλαμβάνεται στο τρίτο πακέτο για την ενέργεια·
18. επαναλαμβάνει ότι η τρομοκρατία, ως μέσο που χρησιμοποιούν τα μη δημοκρατικά έθνη ή οι τρομοκρατικές οργανώσεις, συνιστά μία από τις βασικές απειλές για την ασφάλεια της ΕΕ και χαιρετίζει, εν προκειμένω, τις προσπάθειες που καταβάλλει ο συντονιστής αντιτρομοκρατικής δράσης της ΕΕ για την εμπέδωση της υλοποίησης της αντιτρομοκρατικής στρατηγικής της ΕΕ· σημειώνει ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας πρέπει να διεξάγεται με τον δέοντα σεβασμό προς τις καθολικές αξίες της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου, των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και την προστασία τους, σε στενή συνεργασία με τους διεθνείς εταίρους και σύμφωνα με τη στρατηγική που έχει καθορισθεί από τα Ηνωμένα Έθνη· πιστεύει ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας πρέπει να αποτελεί βασική προτεραιότητα στις σχέσεις της ΕΕ με τρίτες χώρες·
19. επαναλαμβάνει τη σημασία της οργανωμένης διαχείρισης της μετανάστευσης· θεωρεί πως είναι σημαντικό, ως εκ τούτου, να εξασφαλιστεί η συνεργασία τόσο των χωρών προέλευσης όσο και των χωρών διέλευσης και να ενθαρρυνθεί η συνεργασία αυτή με την εφαρμογή πολιτικής θετικών προϋποθέσεων· επισημαίνει την ανάγκη αποτροπής της παράνομης μετανάστευσης και καταπολέμησης των ομάδων εμπορίας μεταναστών·
20. επαναλαμβάνει ότι η ενίσχυση της παγκόσμιας διακυβέρνησης, των διεθνών θεσμών και των αξιών του διεθνούς δικαίου παραμένει ζωτικό συμφέρον για την εξωτερική δράση της Ένωσης· υπογραμμίζει εν προκειμένω τον καίριο ρόλο των Ηνωμένων Εθνών για τη στήριξη της αποτελεσματικότερης πολυμέρειας και τονίζει ότι η Ένωση πρέπει να παραμείνει ενωμένη και να παροτρύνει τους εταίρους της να προωθήσουν την ανάπτυξη και εδραίωση της δημοκρατίας, των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του κράτους δικαίου ως κοινή βάση για έναν κόσμο που θα χαρακτηρίζεται από ευημερία και ασφάλεια· επαναβεβαιώνει την προσήλωσή του στους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας, ιδίως στην παγκόσμια προσπάθεια καταπολέμησης της φτώχειας·

21. είναι της άποψης ότι, για την προώθηση της παγκόσμιας διακυβέρνησης, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον ρόλο που διαδραματίζουν τα κρατικά επενδυτικά κεφάλαια και ανάλογοι κρατικοί οικονομικοί φορείς, οι οποίοι θα έπρεπε να ενθαρρύνονται να λειτουργούν με τη μέγιστη δυνατή διαφάνεια και λογοδοσία·
22. θεωρεί πως είναι σημαντικό η ΕΕ να καταβάλει μεγαλύτερη προσπάθεια υπέρ της ενίσχυσης και της εμπέδωσης των πολιτικών της για την παγκόσμια στήριξη της δημοκρατίας· για τον λόγο αυτό, θεωρεί πως είναι σημαντικό να τεθεί η στήριξη αυτή στο επίκεντρο της ΚΕΠΠΑ και να διασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των δράσεων των θεσμικών οργάνων της ΕΕ και των κρατών μελών·
23. επιμένει στην ανάγκη για αποτελεσματική εφαρμογή των ρητρών για τα δικαιώματα του ανθρώπου καθώς και των διατάξεων για μη διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής και περί αντιτρομοκρατίας, και τη συμπερίληψη ρήτρας για την ενεργειακή ασφάλεια στις συμφωνίες με τρίτες χώρες, προκειμένου να διασφαλίζεται η συνοχή και η αποτελεσματικότητα των εξωτερικών πολιτικών της ΕΕ·
24. υπογραμμίζει την ανάγκη να συνεχιστεί η άσκηση πίεσης για την εφαρμογή σε διεθνές επίπεδο της στρατηγικής της ΕΕ κατά της εξάπλωσης των όπλων μαζικής καταστροφής (ΟΜΚ), να αναληφθεί ενεργός δράση για τη διατήρηση του υφιστάμενου συστήματος ελέγχων των όπλων και αφοπλισμού, ιδίως για την έναρξη ισχύος της συνθήκης για την πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών (CTBT), τη συνεκτική εφαρμογή και την ολοκληρωμένη παρακολούθηση της σύμβασης για τα χημικά όπλα, τη διεθνή απαγόρευση των πυρομαχικών διασποράς και την καθολική εφαρμογή της σύμβασης της Οτάβας για την απαγόρευση των ναρκών, να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση σε πρωτοβουλίες για τον έλεγχο του εμπορίου φορητών όπλων και άλλες πρωτοβουλίες και ζητήματα αφοπλισμού και μη διάδοσης, να ενισχυθούν οι πολυμερείς συμφωνίες για τη μη διάδοση και να παρασχεθούν οικονομικά μέσα για την εφαρμογή της στρατηγικής της ΕΕ για τα ΟΜΚ· ζητεί από την ΕΕ και τα κράτη μέλη να διαδραματίσουν θετικό και αποτελεσματικό ρόλο στην άρση του συνεχιζόμενου αδιεξόδου στη διάσκεψη της Γενεύης για τον αφοπλισμό και να φροντίσουν ώστε οι διαπραγματεύσεις να καταλήξουν σε ισότιμη, πολυμερή, διεθνή και πραγματικά επαληθεύσιμη συνθήκη για την απαγόρευση της παραγωγής σχάσιμων υλικών για πυρηνικά όπλα·

Οι προτεραιότητες του Κοινοβουλίου στις γεωγραφικές περιοχές για το 2008

25. είναι της γνώμης ότι η διαδικασία διεύρυνσης της Ένωσης που βασίζεται στο άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΕ παραμένει καίριος στόχος της εξωτερικής πολιτικής και ότι πρέπει να βασίζεται στην ικανότητα της Ένωσης να εντάσσει νέα κράτη μέλη (λαμβάνοντας υπόψη τον αντίκτυπο της διεύρυνσης στα θεσμικά της όργανα, στους δημοσιονομικούς της πόρους και στην ικανότητά της να προωθεί τους πολιτικούς της στόχους)·
26. θεωρεί ότι η σταθερότητα στα Δυτικά Βαλκάνια θα πρέπει να έχει την υψίστη προτεραιότητα για την ΕΕ το 2008, σύμφωνα με την άποψη του Συμβουλίου όπως εκτίθεται στην Ετήσια Έκθεσή του για το 2006· συνεπώς, δίδει υψίστη σημασία στον διπλασιασμό των προσπαθειών για να έρθουν τα Δυτικά Βαλκάνια πλησιέστερα στην ΕΕ, κυρίως με την εισαγωγή καθεστώτος απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης

διαβατηρίου, την ενίσχυση της περιφερειακής συνεργασίας σε τομείς όπως το εμπόριο, οι μεταφορές, η ενέργεια, και η συμμετοχή των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων σε Κοινοτικά προγράμματα· πιστεύει ότι η ισχυρότερη έμφαση στα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα που αυτό συνεπάγεται θα διευκολύνει και θα ενισχύσει τις προετοιμασίες των χωρών αυτών για ένταξη στην ΕΕ σύμφωνα με την Ατζέντα της Θεσσαλονίκης· τονίζει τη σημασία της συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών στην ενταξιακή διαδικασία·

27. είναι της γνώμης ότι ο διάλογος με τη Σερβία θα πρέπει να ενισχυθεί και ότι θα έπρεπε να πραγματοποιηθούν συγκεκριμένες ενέργειες προκειμένου να επιβεβαιωθεί η ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας· θεωρεί την υπογραφή της συμφωνίας σταθερότητας και σύνδεσης ως από βήμα προς τη μελλοντική προσχώρηση της Σερβίας στην ΕΕ· ενθαρρύνει τη χορήγηση σημαντικής βοήθειας, την εφαρμογή των από κοινού ανειλημμένων δεσμεύσεων και τα μέτρα συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένου του χάρτη πορείας για την άρση της υποχρέωσης βίζας· τονίζει ότι πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην ενδυνάμωση των σχέσεων με όλες τις δημοκρατικές δυνάμεις της κοινωνίας των πολιτών, σε τομείς κοινού ενδιαφέροντος· θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να αναπτύξει κατάλληλες πολιτικές και να κινήσει κατάλληλες διαδικασίες προκειμένου να αποτραπεί η απομόνωση της Σερβίας·
28. υπενθυμίζει τα συμπεράσματα του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων και Εξωτερικών Σχέσεων που πραγματοποιήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2008, στα οποία το Συμβούλιο επισημαίνει την έγκριση από την Συνέλευση του Κοσσυφοπέδιου στις 17 Φεβρουαρίου 2008 ψηφίσματος με το οποίο ανακηρύσσεται η ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου και στο οποίο το Συμβούλιο δηλώνει επίσης ότι τα κράτη μέλη θα αποφασίσουν σύμφωνα με την εθνική τους πρακτική και το διεθνές δίκαιο για τις σχέσεις τους με το Κοσσυφοπέδιο·
29. είναι της άποψης ότι η αποστολή της ΕΕ για την επιβολή του κράτους δικαίου στο Κοσσυφοπέδιο (EULEX) οφείλει να διασφαλίσει τα συμφέροντα των εθνικών μειονοτήτων, όπως προβλέπεται από το σχέδιο Ahtisaari, προκειμένου να διαφυλαχθεί ο πολυεθνικός χαρακτήρας της περιοχής, να οικοδομηθεί η εμπιστοσύνη μεταξύ των εθνοτικών κοινοτήτων, να προστατευθεί η πολιτιστική, θρησκευτική και ιστορική κληρονομιά, να εδραιωθεί το κράτος δικαίου και να προωθηθεί η οικονομική ανάπτυξη· τονίζει ότι η ανάληψη των προσπαθειών αυτών από τοπικές αρχές θα εξασφαλίσει την επιτυχή μετάβαση και την αειφόρο κοινωνική, πολιτική και οικονομική ανάπτυξη του Κοσσυφοπέδιου· εκφράζει την ανησυχία του για το αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις για την μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων από την UNMIK στην EULEX· καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να αναλάβουν συντονισμένη δράση στα Ηνωμένα Έθνη για να διασφαλίσουν την αναγνώριση της αποστολής EULEX ως μέρους της διεθνούς μη στρατιωτικής παρουσίας στο Κοσσυφοπέδιο, δυνάμει της Απόφασης 1244(1999) του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ·
30. επισημαίνει ότι η κατάσταση των μειονοτήτων σε όλες τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων θα έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο περαιτέρω ενδεδειγμένης παρακολούθησης από την ΕΕ, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική

προστασία όλων των μειονοτικών ομάδων και των δικαιωμάτων τους, και ότι θα έπρεπε να συντελεστεί περαιτέρω σταθερή πρόοδος στον τομέα αυτό σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα· πιστεύει ότι θα έπρεπε να αξιοποιηθεί το Έτος Διαπολιτισμικού Διαλόγου 2008, προκειμένου να προωθηθεί η αμοιβαία κατανόηση και η εκπαίδευση για την ενστάλαξη των αρχών της ανοχής·

31. υπογραμμίζει περαιτέρω ότι η ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας (ΕΠΓ) θα πρέπει να θεωρείται βασικός στόχος για το 2008 και ότι αυτό θα οδηγήσει σε μια πιο διαφοροποιημένη προσέγγιση έναντι των γειτόνων μας, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τις προσδοκίες τους και τα στρατηγικά συμφέροντα της Ένωσης· πιστεύει ότι αυτή η αναθεωρημένη πολιτική θα πρέπει να κάνει καλύτερη και πιο εκτεταμένη χρήση των διαθέσιμων κοινοτικών μέσων·
32. επαναλαμβάνει ότι η συνέχιση των ανεπίλυτων διενέξεων στις χώρες της ΕΠΓ αποτελεί σοβαρή πρόκληση για την ασφάλεια των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ και για την αποτελεσματική εφαρμογή της ΕΠΓ· υπογραμμίζει ότι, με τη διεύρυνση του 2007, τα σύνορα της ΕΕ βρίσκονται ακόμη πλησιέστερα σε αυτές τις περιοχές των συγκρούσεων· ζητεί για τον λόγο αυτό την πιο ενεργό και ολοκληρωμένη συμμετοχή της ΕΕ στις εν εξελίξει προσπάθειες επίλυσης των διενέξεων αυτών, ιδίως στην περιοχή της Υπερδνειστερίας της Δημοκρατίας της Μολδαβίας, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις αρχές της εδαφικής ακεραιότητας, καθώς και την βαθύτερη συμμετοχή της ΕΕ στη διαχείριση των συγκρούσεων·
33. πιστεύει ότι η Ένωση θα πρέπει να επικεντρώσει την προσοχή της στην ανάπτυξη της οικονομικής συνεργασίας, της πολιτικής σταθερότητας και της δημοκρατίας στις τρεις καίριες περιοχές περιφερειακής συνεργασίας, ήτοι την Μεσόγειο, την Βαλτική και τον Εύξεινο Πόντο, κάνοντας χρήση των υφιστάμενων συνεργατικών δομών στις εν λόγω περιοχές, εμποδώνοντας τη συνέργεια μεταξύ των θεσμικών και των περιφερειακών πολιτικών και βοηθώντας τις χώρες αυτές στη διαδικασία ολοκλήρωσής τους· χαιρετίζει τη πρόθεση που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 13ης και 14ης Μαρτίου να προωθήσει τη διαδικασία της Βαρκελώνης· επισημαίνει τη σημασία της επίτευξης απτών αποτελεσμάτων στην ευρωμεσογειακή περιοχή όπου θα πρέπει να προωθείται ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου και της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των χωρών της νότιας ακτής της Μεσογείου και να δίδεται μεγαλύτερη προσοχή στην ενέργεια και τις περιβαλλοντικές προκλήσεις·
34. επαναλαμβάνει ότι οι περιοχές του Ευξείνου Πόντου και της Βαλτικής έχουν στρατηγική σημασία για την Ένωση και επομένως χρειάζονται μια πιο συνεκτική προσέγγιση, παρόμοια με αυτή που αναπτύχθηκε για την περιοχή της Μεσογείου· συνεπώς, καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να προωθήσουν την περιφερειακή συνεργασία με την περιοχή του Ευξείνου Πόντου και της Βαλτικής· φρονεί ότι η ισάξια προσοχή και η ισορροπία μεταξύ των τριών αυτών καίριων περιοχών θα διασφαλιζόταν καλύτερα με τη δημιουργία νέων οργανωτικών δομών περιφερειακής συνεργασίας στις περιοχές του Ευξείνου και της Βαλτικής, καθώς και με την ενίσχυση των σχέσεων με τις υπάρχουσες πολυμερείς συνελεύσεις όπως η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Οικονομικής Συνεργασίας του Ευξείνου Πόντου·
35. υπογραμμίζει την ανάγκη ενίσχυσης της διατλαντικής συμμαχίας και της περαιτέρω

εντατικοποίησης των επαφών με τις Ηνωμένες Πολιτείες, μεταξύ άλλων μέσω πιο προηγμένης και ολοκληρωμένης Διατλαντικής Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης, οι δυνατότητές της οποίας πρέπει να αξιοποιηθούν στο ακέραιο και η οποία θα πρέπει να περιλαμβάνει διαβούλευση και συνεργασία σε θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος καθώς και τη μη στρατιωτική πρόληψη των συγκρούσεων, τη διεθνή έννομη τάξη, την ειρήνη και τον αποπλισμό, την αειφόρο ανάπτυξη και την καταπολέμηση της φτώχειας. επικροτεί τη συγκρότηση του Διατλαντικού Οικονομικού Συμβουλίου· υπογραμμίζει τη σημασία της κοινοβουλευτικής διάστασης μέσω του "Διατλαντικού Διαλόγου των Νομοθετών" καθώς και την ανάγκη να αναπτύξει με το αμερικανικό Κογκρέσο βαθύτερο διάλογο σχετικά με το μέλλον των σχέσεων ΕΕ-ΗΠΑ, το μέλλον του ΝΑΤΟ και τη μεταρρύθμιση των Ηνωμένων Εθνών·

36. θεωρεί πολύ σημαντικό να αναθεωρήσει η Ένωση εντός του 2008 τις σχέσεις της με τη Ρωσία· φρονεί ότι οι σχέσεις αυτές πρέπει να βασίζονται σε ισόρροπη εταιρική σύμπραξη που θα καλύπτει τις διεθνείς προκλήσεις όπως τη μη διάδοση των ΟΜΚ, την περιφερειακή και την ενεργειακή ασφάλεια, και θα προωθεί την εδραίωση της δημοκρατίας, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το ελεύθερο εμπόριο και, προπάντων, το κράτος δικαίου· υπενθυμίζει ότι μια γνήσια εταιρική σχέση πρέπει να βασίζεται στην ίση μεταχείριση όλων των κρατών μελών καθώς και στις καλές σχέσεις με τα γειτονικά κράτη, στη διαφάνεια και τη λογοδοσία· καλεί τα κράτη μέλη να συντονίσουν τις σχέσεις τους με τη Ρωσική Ομοσπονδία βάσει των κοινών συμφερόντων της Ένωσης· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να διασφαλίσουν ότι η εντολή για οιαδήποτε μελλοντική συμφωνία δεν θα τονίζει απλώς τα κοινά αυτά συμφέροντα αλλά θα θεσπίζει και μηχανισμό για την παρακολούθηση της εφαρμογής τους·
37. καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να συνεχίσουν τις προσπάθειες, τόσο στο πλαίσιο της τετραμερούς διάσκεψης για τη Μέση Ανατολή όσο και επί τόπου, για προώθηση των διαπραγματεύσεων μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων με στόχο την εξεύρεση συνολικής, βιώσιμης και δίκαιης ειρηνευτικής λύσης βάσει δύο βιώσιμων κρατών υπό συνθήκες ασφάλειας, ελπίζοντας ότι τα συγκεκριμένα βήματα που περιέχονται στην ατζέντα της Ανάπολις θα εφαρμοστούν· είναι της γνώμης ότι η Ένωση θα πρέπει να μεγιστοποιήσει την οικονομική, εμπορική και πολιτική της επιρροή και στις δύο πλευρές προκειμένου να επιτευχθεί αυτή η ειρηνική λύση και ότι η Ένωση πρέπει να διαδραματίσει στα αντίστοιχα φόρα ρόλο ανάλογο της οικονομικής και πολιτικής της συνεισφοράς·
38. πιστεύει ότι το καθεστώς της μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων σύμφωνα με τη συνθήκη για μη διάδοση των πυρηνικών όπλων (ΣΜΔΠΟ) διατρέχει σοβαρό κίνδυνο και καλεί το Συμβούλιο και ιδίως τα δύο κράτη μέλη που διαθέτουν πυρηνικά όπλα να παρουσιάσουν μια ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για την εφαρμογή των υποχρεώσεων αποπλισμού που περιλαμβάνονται στο άρθρο VI της ΣΜΔΠΟ ενόψει, ιδίως, της διάσκεψης αναθεώρησης της ΣΜΔΠΟ το 2010· εκφράζει την έντονη αντίθεσή του στην παραγωγή και διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής, που υπάρχει κίνδυνος να γίνουν πραγματικότητα σε έναν αυξανόμενο αριθμό χωρών λόγω της αδυναμίας σαφούς διαχωρισμού της χρήσης της πυρηνικής τεχνολογίας για ενεργειακούς σκοπούς και της χρήσης της για την παραγωγή όπλων· επισημαίνει, στο πλαίσιο αυτό, ιδίως την αβεβαιότητα όσον αφορά τους σκοπούς του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν· καλεί

το Ιράν να δείξει ενεργό διαφάνεια στις σχέσεις του με τον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας και να επιδιώξει να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη της διεθνούς κοινότητας· καλεί τα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ να παραπέμψουν εκ νέου το θέμα του Ιράν στον Διεθνή Οργανισμό Ατομικής Ενέργειας και να αρχίσουν διαπραγματεύσεις χωρίς προϋποθέσεις· καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να απαγορεύσουν όλες τις εξαγωγές πυρηνικής τεχνολογίας στις χώρες που δεν έχουν κυρώσει τα πρόσθετα πρωτόκολλα της ΣΜΔΠΟ·

39. πιστεύει ότι η ΕΕ θα μπορούσε να συμβάλει στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης έναντι των χωρών με τις οποίες δεν έχει συμβατικούς δεσμούς ή έχει περιορισμένους συμβατικούς δεσμούς, προωθώντας τις επαφές μεταξύ των λαών, όπως, επί παραδείγματι, μέσω των προγραμμάτων αδελφοποίησης πόλεων ή του προγράμματος Erasmus Mundus·
40. επαναλαμβάνει ότι η προαγωγή της διεθνούς αλληλεγγύης, της σταθερότητας, της ειρήνης και της δημοκρατικής, ανθρώπινης και οικονομικής ανάπτυξης, του κράτους δικαίου και της καταπολέμησης των ναρκωτικών πρέπει να εξακολουθήσουν να συγκαταλέγονται μεταξύ των προτεραιοτήτων της πολιτικής της ΕΕ έναντι του Αφγανιστάν κατά το 2008· τονίζει την ανάγκη να αποκατασταθεί η ασφάλεια στο Αφγανιστάν, η οποία δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνον με στρατιωτικά μέσα· υπογραμμίζει ότι, προς τούτο, είναι εξίσου ζωτικής σημασίας η ενίσχυση των αστυνομικών δυνάμεων προκειμένου να εγκαθιδρυθεί το κράτος δικαίου και να αυξηθούν οι αναπτυξιακές προσπάθειες· σημειώνει με ανησυχία το γεγονός ότι η παραγωγή ναρκωτικών έχει σταδιακά αυξηθεί, με αποτέλεσμα το Αφγανιστάν να έχει καταστεί εκ νέου ο μεγαλύτερος παραγωγός στον κόσμο· χαιρετίζει την ανάπτυξη της EUPOL Αφγανιστάν και καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να της παράσχουν έμπειρο και καλά προετοιμασμένο προσωπικό και, εν καιρώ, να προχωρήσουν στη διεύρυνσή της· ανησυχεί για το γεγονός ότι ο ανεπαρκής συντονισμός, τόσο μεταξύ της διεθνούς κοινότητας (και ιδιαίτερα της ΕΕ και του NATO) όσο και στις σχέσεις με τις αφγανικές αρχές, παρεμποδίζει σοβαρά την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων επί τόπου· καλεί όλους τους εταίρους να καταβάλουν προσπάθειες για την βελτίωση της κατάστασης αυτής· χαιρετίζει σχετικά το διορισμό του Kai Eide ως Ειδικού Αντιπροσώπου του Γενικού Γραμματέα των ΗΕ για το Αφγανιστάν·
41. συνιστά την εμβάθυνση των πολιτικών και οικονομικών σχέσεων με την Κίνα κατά το 2008, υπό την προϋπόθεση ότι θα σημειωθεί ουσιαστική πρόοδος στον τομέα της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ότι η Κίνα θα λάβει υπόψη τις σοβαρές ανησυχίες της ΕΕ για τη συμπεριφορά της στο Θιβέτ, διατηρώντας εποικοδομητικό διάλογο με τις αρχές στα θέματα αυτά, τις παραμονές μάλιστα των Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου· ζητεί από την Κίνα να αναπτύξει ολοκληρωμένη προσέγγιση της ανοικοδόμησης της χώρας για το μέλλον, με μεγαλύτερο σεβασμό στους διαφορετικούς λαούς και τις πολιτιστικές τους παραδόσεις· εκφράζει, εν προκειμένω, τη λύπη του για την απουσία ουσιαστικών αποτελεσμάτων όσον αφορά τον διάλογο ΕΕ-Κίνας για τα ανθρώπινα δικαιώματα·
42. συνιστά την εμβάθυνση των πολιτικών και οικονομικών σχέσεων με τον Σύνδεσμο Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN) κατά το 2008, βάσει της ουσιαστικής προόδου στον τομέα της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου· αναγνωρίζει τον αυξανόμενο ρόλο του Συνδέσμου Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας

(ASEAN) ως παράγοντα περιφερειακής σταθερότητας και ευημερίας· κρίνει ότι η ΕΕ και ο Σύνδεσμος Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας διαθέτουν πολλές δυνατότητες ενίσχυσης της συνεργασίας τους, κυρίως λόγω της προόδου του ASEAN σε θέματα περιφερειακής ολοκλήρωσης και στον τομέα της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου· εκφράζει την ιδιαίτερη και διαρκή ανησυχία του για την κατάσταση στη Βιρμανία·

43. τονίζει την ανάγκη να δοθεί ουσιαστική συνέχεια κατά τη διάρκεια του 2008 στις αποφάσεις της διάσκεψης κορυφής ΕΕ-Αφρικής που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2007 στη Λισαβόνα· εκφράζει την ικανοποίησή στο πλαίσιο αυτό, για το διορισμό ειδικού αντιπροσώπου της Ένωσης που είναι συγχρόνως ο επικεφαλής της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Αφρικανική Ένωση στην Αντίς Αμπέμπα· κρίνει, στο σημείο αυτό, ότι η Ένωση θα πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, σε συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη, για να δώσει στην Αφρικανική Ένωση περισσότερα μέσα για την αποκατάσταση και διατήρηση της ειρήνης· χαιρετίζει εν προκειμένω τις αποστολές της ΕΕ για την τη μεταρρύθμιση του τομέα της ασφάλειας στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό και στη Δημοκρατία της Γουινέας Μπισσάου, και ζητεί τον συντονισμό της δράσης της ΚΕΠΠΑ και της προσφυγής στα κοινοτικά μέσα όπως είναι το μέσο σταθερότητας·
44. προσδοκά ότι η επικείμενη 5η διάσκεψη κορυφής ΕΕ-Λατινικής Αμερικής και Καραϊβικής, που θα πραγματοποιηθεί στη Λίμα τον Μάιο του 2008, θα επιφέρει εμβάθυνση του περιεχομένου της εξαγγελθείσας διπεριφερειακής σύνδεσης, συμπεριλαμβανομένης της σύστασης Διπεριφερειακού Ταμείου Αλληλεγγύης όπως προτείνει το Κοινοβούλιο, καθώς και έγκαιρη ολοκλήρωση, έως το τέλος του 2008, των διαπραγματεύσεων για τη συμφωνία σύνδεσης της Ένωσης με τη Mercosur, την Κοινότητα των Άνδεων και την Κεντρική Αμερική·
45. εφιστά την προσοχή στα εκτενή ψηφίσματα και εκθέσεις του σχετικά με τις διαφορές γεωγραφικές περιοχές ενδιαφέροντος, δεδομένου ότι συμβάλλουν με πολύτιμο υλικό στη συζήτηση σχετικά με το πώς πρέπει να εξελιχθεί η πολιτική της ΕΕ έναντι αυτών των γεωγραφικών περιοχών·
46. συνιστά να ενισχύσει η Ένωση τον πολιτικό της διάλογο με τρίτες χώρες και περιφέρειες, ιδιαίτερα με μείζονος σημασίας εταίρους· επαναλαμβάνει εν προκειμένω τον σημαντικό ρόλο της κοινοβουλευτικής διπλωματίας ως συμπληρωματικού εργαλείου στις σχέσεις της Ένωσης με τρίτες χώρες και περιφέρειες, κυρίως μέσω των τριών σημαντικότερων πολυμερών διακοινοβουλευτικών συνελεύσεων (Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ (ΑΚΕ-ΕΕ ΚΣΙΕ), Ευρωμεσογειακή Κοινοβουλευτική Συνέλευση (EuroMed) και Κοινοβουλευτική Συνέλευση ΕΕ-Λατινικής Αμερικής (EuroLat)· αναλαμβάνει να συστήσει μια Κοινοβουλευτική Συνέλευση ΕΕ-Ανατολικών Γειτονικών Χωρών (Euro-Nest) έως το 2009, προκειμένου να ενισχυθεί η κοινοβουλευτική διάσταση της πολιτικής εταιρικής σχέσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των χωρών που συμμετέχουν στο ανατολικό τμήμα της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας·
47. επαναλαμβάνει την έκκλησή του προς τα κράτη μέλη της ΕΕ που είναι επίσης μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ να βελτιώσουν τον συντονισμό τους σε αυτό το

πλαίσιο, ώστε να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της δράσης της Ένωσης στη διεθνή σκηνή, και, μακροπρόθεσμα, να αγωνισθούν να εξασφαλίσουν για την ΕΕ μια θέση στο Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών στο πλαίσιο μείζονος μεταρρύθμισης του συστήματος του ΟΗΕ· ζητεί από τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών που ανήκουν στην ΕΕ να συνεργάζονται στενότερα με τα κράτη μέλη της ΕΕ που δεν είναι μόνιμα μέλη·

Αποτελεσματικότητα, συνοχή και προβολή της ΚΕΠΠΑ

48. επιδοκιμάζει τις βελτιώσεις που επέφερε η Συνθήκη της Λισαβόνας στον τομέα της εξωτερικής δράσης, της ΚΕΠΠΑ και της ΕΠΑΑ, μελλοντικής ΚΠΑΑ· είναι της γνώμης ότι η νέα Συνθήκη βελτιώνει σημαντικά την εξωτερική δράση της Ένωσης και τον ρόλο της στις διεθνείς σχέσεις, καθώς και ότι βελτιώνει την προβολή και το προφίλ της Ένωσης, ενώ ταυτόχρονα ενισχύει την ικανότητά της να δρα αποτελεσματικά στη διεθνή σκηνή·
49. ελπίζει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα επικυρωθεί γρήγορα από όλα τα κράτη μέλη ώστε να επιτραπεί η έγκαιρη έναρξη της ισχύος της· συγχαίρει τα κράτη μέλη εκείνα που έχουν ήδη κυρώσει τη Συνθήκη της Λισαβόνας·
50. επιδοκιμάζει τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου της Ένωσης στον τομέα της ΚΕΠΠΑ, κυρίως μέσω:
  - (α) της δημιουργίας της θέσης του Υπατου Εκπροσώπου της Ένωσης για Θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, ο οποίος θα είναι Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, υπόλογος στο Κοινοβούλιο καθώς και προεδρεύων του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών Υποθέσεων, ο οποίος θα εφαρμόζει την ΚΕΠΠΑ και την ΚΠΑΑ, θα συμβάλλει στην ανάπτυξη των πολιτικών και θα διασφαλίζει τη συνοχή της εξωτερικής δράσης της Ένωσης·
  - (β) της θέσπισης, με τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής και κατόπιν διαβουλεύσεων με το Κοινοβούλιο, της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) που θα επικουρεί τον Υπατο Εκπρόσωπο, το προσωπικό της οποίας θα προέρχεται από την Επιτροπή, τη Γραμματεία του Συμβουλίου και τις εθνικές διπλωματικές υπηρεσίες·
51. επιδοκιμάζει τη διεύρυνση του εξωτερικού πεδίου δράσης της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της πρόβλεψης νέας νομικής βάσης και μέσων που αφορούν τους τομείς της ΚΕΠΠΑ, όπως είναι μια ρητή νομική βάση για την ΕΠΓ, η θέσπιση ενιαίας νομικής προσωπικότητας για την Ένωση, η επείγουσα οικονομική υποστήριξη προς τρίτες χώρες, η ανθρωπιστική βοήθεια, οι κυρώσεις κατά μη κρατικών οντοτήτων, η διαστημική πολιτική, η ενεργειακή ασφάλεια, η καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, η πρόληψη της διεθνούς τρομοκρατίας και η προστασία των προσωπικών δεδομένων·
52. υπογραμμίζει τη σημασία της διασφάλισης της συνοχής των πολιτικών στο πλαίσιο του εξωτερικού πεδίου δράσης της Ένωσης, ιδίως μεταξύ της ΚΕΠΠΑ, της ΚΠΑΑ και των αναπτυξιακών και εμπορικών πολιτικών· στο πλαίσιο αυτό, τονίζει τον σημαντικό ρόλο που θα πρέπει να διαδραματίζει ο Υπατος Εκπρόσωπος και η ΕΥΕΔ για την επίτευξη

συνοχής στις πολιτικές·

53. υπενθυμίζει ότι η θέσπιση της νομικής προσωπικότητας της Ένωσης γεννά το ερώτημα του καθεστώτος της στα πλαίσια διεθνών οργανισμών όπως τα Ηνωμένα Έθνη· είναι της γνώμης ότι το μελλοντικό καθεστώς της Ένωσης εντός των ΗΕ θα πρέπει να είναι ανάλογο της οικονομικής και πολιτικής συνεισφοράς της·

Η Συνθήκη της Λισαβόνας και ο αντίκτυπός της στις σχέσεις Συμβουλίου-Κοινοβουλίου-Επιτροπής σε θέματα ΚΕΠΠΑ/ΚΠΑΑ και στον κοινοβουλευτικό έλεγχο των ΚΕΠΠΑ/ΚΠΑΑ

54. θεωρεί καίριας σημασίας τη θέσπιση της στενότερης δυνατής συνεργασίας μεταξύ του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, του Προέδρου της Επιτροπής, του Υπατου Εκπροσώπου και της εκ περιτροπής Προεδρίας, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διαφορετικοί ρόλοι τους θα συμβάλλουν στη συνοχή και την αποτελεσματικότητα της ΚΕΠΠΑ·
55. καλεί το Συμβούλιο να ανταποκριθεί κατά τρόπο ουσιαστικό στις επιθυμίες και τις ανησυχίες που έχουν διατυπωθεί στις επίσημες ανακοινώσεις του Κοινοβουλίου, ιδίως όσον αφορά τα ψηφίσματα για περιπτώσεις παραβιάσεων των δικαιωμάτων του ανθρώπου, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου·
56. καλεί το Συμβούλιο να εξετάσει την αποτελεσματικότητα των πολιτικών του όσον αφορά τις κυρώσεις κατά ορισμένων αποτρόπαιων καθεστώτων, όπως το καθεστώς Mugabe στη Ζιμπάμπουε και η στρατιωτική χούντα στη Βιρμανία, και να θεσπίσει μέτρα για τη βελτίωσή τους, περιλαμβανομένων των απαραίτητων μηχανισμών για την ουσιαστική παρατήρηση και επιβολή τους·
57. καλεί τον μελλοντικό Υπατο Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής να βασισθεί στην εμπειρία των περιοδικών εμφανίσεων των Υπατων Εκπροσώπων και του Επιτρόπου Εξωτερικών Υποθέσεων ενώπιον της ολομέλειας του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, και στην πρακτική των άτυπων συνεδριάσεων, προκειμένου να αναπτύξει τακτικές, συστηματικές και ουσιαστικές διαβουλεύσεις με το Κοινοβούλιο και τα αρμόδια όργανά του, και να εξασφαλίσει τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, ώστε να ενισχυθεί η διαφάνεια και η λογοδοσία των βασικών επιλογών της ΚΕΠΠΑ· επισημαίνει ότι το μελλοντικό αξίωμα του Υπατου Εκπροσώπου/Αντιπροέδρου της Επιτροπής θα αντλεί τη νομιμότητά του απ' ευθείας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·
58. υπογραμμίζει περαιτέρω ότι οι σχέσεις Συμβουλίου-Κοινοβουλίου επίσης πρέπει να αναθεωρηθούν προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι μείζονες μεταρρυθμίσεις της μελλοντικής ΚΠΑΑ και οι ενισχυμένες αρμοδιότητες ελέγχου του Κοινοβουλίου, μετά τη μεταφορά των εναπομενουσών αρμοδιοτήτων της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης στην ΕΕ· εν προκειμένω, χαιρετίζει τις διατάξεις για στενότερη συνεργασία μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των εθνικών κοινοβουλίων·
59. ζητεί τη θέσπιση διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που θα καθορίζει τις σχέσεις εργασίας τους στον τομέα της εξωτερικής

δράσης, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής εμπιστευτικών πληροφοριών, όταν τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας· ζητεί να ενημερωθεί η συμφωνία-πλαίσιο μεταξύ της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου, ώστε να ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβόνας·

60. ζητεί ο μελλοντικός Ύπατος Εκπρόσωπος/Αντιπρόεδρος της Επιτροπής να αναλάβει καθήκοντα μαζί με τη νέα Επιτροπή την 1η Νοεμβρίου 2009, να εξευρεθεί μια προσωρινή λύση για την περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας και της 1ης Νοεμβρίου 2009, και να υπάρξει πλήρης διαβούλευση με το Κοινοβούλιο σχετικά με τον ορισμό εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, με τη σύμφωνη γνώμη του Προέδρου της Επιτροπής, του πρώτου Ύπατου Εκπροσώπου/Αντιπροέδρου της Επιτροπής, καθώς και σχετικά με κάθε άλλο προσωρινό διορισμό· στο πλαίσιο αυτό, θεωρεί απαραίτητο να θεσπισθεί ειδική διαδικασία ακροάσεων για το διορισμό του Ύπατου Εκπροσώπου/Αντιπροέδρου της Επιτροπής, με την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων ως αρμόδια επί της ουσίας επιτροπή·
61. υπογραμμίζει τη σημαντική επίπτωση που θα έχει η συγκρότηση της EYED στις εξωτερικές σχέσεις της Ένωσης· υπογραμμίζει την ανάγκη διαφάνειας και δημοκρατικής συμμετοχής στη διαδικασία αυτή· υπενθυμίζει το δικαίωμά του να ζητείται η γνώμη του σχετικά με τη σύσταση της EYED, σύμφωνα με το άρθρο 13α, παράγραφος 3 της Συνθήκης ΕΕ· ζητεί πλήρη συμμετοχή στο προπαρασκευαστικό έργο στην περίπτωση αυτή· παραπέμπει δε στην εν εξελίξει έκθεσή του επί αυτού του ζητήματος· ελπίζει ότι η συγκρότηση της EYED θα παράσχει μεγαλύτερη σαφήνεια όσον αφορά τα κριτήρια για τον διορισμό και την αξιολόγηση των ειδικών αντιπροσώπων της ΕΕ, περιλαμβανομένου του ορισμού και του σκοπού των καθηκόντων τους, της διάρκειας της εντολής τους, και του συντονισμού και της συμπληρωματικότητάς τους με τις αντιπροσωπείες της Επιτροπής·
62. καλεί τον μελλοντικό Ύπατο Εκπρόσωπο/Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, καθώς επίσης το Συμβούλιο και την Επιτροπή, να ενισχύσουν τη συνεργασία με τις υφιστάμενες πολυμερείς κοινοβουλευτικές συνελεύσεις (Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ, EuroMed, EuroLat και, μόλις συσταθεί, Euro-Nest) όπου οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι της Ένωσης συνέρχονται με ορισμένους από τους σημαντικότερους ομολόγους τους, καθώς με τον τρόπο αυτόν σαφέστατα παρέχεται προστιθέμενη αξία στη συνοχή και την αποτελεσματικότητα της εξωτερικής δράσης της Ένωσης·
63. καλεί την Επιτροπή Πολιτικής και Ασφάλειας (ΕΠΑ) να θεσπίσει μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έναν μηχανισμό όσον αφορά τις εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικά με τις αναδυόμενες κρίσεις ή με γεγονότα που αφορούν τη διεθνή ασφάλεια, ανάλογο με τους υφιστάμενους μηχανισμούς που υπάρχουν σε διάφορα εθνικά κοινοβούλια κρατών μελών της ΕΕ, ο οποίος θα περιελάμβανε –ανάλογα με τον βαθμό εμπιστευτικότητας– από κλειστές συνεδριάσεις επιτροπών έως συνεδριάσεις μεταξύ της ΕΠΑ και διορισμένων μελών των συναφών επιτροπών και υποεπιτροπών·
64. θεωρεί απαραίτητο να παρίσταται ο πρόεδρος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων στις άτυπες συνεδριάσεις των Υπουργών Εξωτερικών των κρατών μελών (συνεδριάσεις

Gymnich) σύμφωνα με την ισχύουσα πρακτική για τις άτυπες συνεδριάσεις του Συμβουλίου σε άλλους τομείς πολιτικής·

65. τονίζει την ανάγκη διασφάλισης δημοκρατικής λογοδοσίας και διαφάνειας για τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας·

Χρηματοδότηση της ΚΕΠΠΑ/ΚΠΑΑ υπό το πρίσμα της Συνθήκης της Λισαβόνας

66. σημειώνει με ικανοποίηση την ενίσχυση, στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας, των δημοσιονομικών εξουσιών του Κοινοβουλίου επί των συνολικών δαπανών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της ΕΥΕΔ, καθώς το Κοινοβούλιο έγινε ισότιμο με το Συμβούλιο, η διάκριση μεταξύ υποχρεωτικών και μη υποχρεωτικών δαπανών καταργήθηκε και το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο κατέστη νομικά δεσμευτικό·
67. εκφράζει τη λύπη του για την περιττή πολυπλοκότητα των διευθετήσεων για την ταχεία χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων ΚΠΠΑ εκτός προϋπολογισμού της ΕΕ· επιμένει ότι θα πρέπει να χρηματοδοτούνται μελλοντικά όλες οι εξωτερικές δράσεις της Ένωσης (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που υπάγονται στην μελλοντική ΚΠΑΑ, με εξαίρεση όλες τις στρατιωτικές δαπάνες) από τον κοινό προϋπολογισμό της Ένωσης·
68. υπογραμμίζει εν προκειμένω ότι ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στην παρακολούθηση της πολιτικής διαχείρισης κρίσεων, όπου οι πόροι και οι διάφορες αρμοδιότητες προέρχονται από το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, ώστε να διασφαλιστούν η βέλτιστη αποτελεσματικότητα και ο συντονισμός·
69. αναγνωρίζει την χρησιμότητα των κοινών συνεδριάσεων διαβούλευσης μεταξύ του προεδρείου της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, του προεδρείου της Επιτροπής Προϋπολογισμών και του προέδρου της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφάλειας, όπως το προβλέπει η προαναφερόμενη διοργανική συμφωνία της 17ης Μαΐου 2006· θεωρεί καίριας σημασίας οι πρόεδροι ή/και οι εισηγητές των επιτροπών του Κοινοβουλίου που είναι αρμόδιες για την εξωτερική δράση να συμμετέχουν πλήρως και αυτοδικαίως στις δραστηριότητες της νέας Επιτροπής Συνδιαλλαγής που προβλέπεται για τη νέα διαδικασία προϋπολογισμού·
70. ζητεί ότι, υπό το πνεύμα της Διοργανικής Συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 η οποία προβλέπει τον διαρθρωτικό διάλογο μεταξύ του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο πρέπει να ενημερώνει το Κοινοβούλιο πριν από την έγκριση οιασδήποτε απόφασης που συνεπάγεται δαπάνες ΚΕΠΠΑ·
71. θεωρεί ότι το συνολικό ποσό των 1 740 εκατομμυρίων ευρώ που χορηγείται στην ΚΕΠΠΑ για την περίοδο από 2007 έως 2013 είναι ανεπαρκές για την πραγμάτωση των φιλοδοξιών και των συγκεκριμένων στόχων της ΕΕ ως παγκόσμιου παράγοντα, αναγνωρίζοντας παράλληλα ότι η χρηματοδότηση της ΚΕΠΠΑ που συμφωνήθηκε για το 2008 και ανέρχεται σε 285 εκατομμύρια ευρώ αποτελεί σημαντικό βήμα προόδου σε σύγκριση με προηγούμενες κατανομές πόρων (και αύξηση κατά 125 εκατομμύρια ευρώ σε σύγκριση με το 2007)· υπογραμμίζει ότι η εν λόγω αύξηση θα πρέπει να συνοδεύεται από ισχυρότερα μέτρα για κοινοβουλευτικό έλεγχο και βελτιωμένη συνεργασία εκ μέρους του Συμβουλίου·

72. θα προβεί σε ειδικές προτάσεις σχετικά με τη χρηματοδότηση και τον δημοσιονομικό έλεγχο της ΕΥΕΔ στο πλαίσιο της επικείμενης έκθεσής του για το εν λόγω ζήτημα·

ο

ο ο

73. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών, στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, στον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ και στον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	6.5.2008
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> +: 55 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> –: 2 </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> 0: 1 </div>
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Christopher Beazley, Angelika Beer, Colm Burke, Marco Cappato, Véronique De Keyser, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Hanna Foltyn-Kubicka, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ιωάννης Κασουλίδης, Μαρία-Ελένη Κοππά, Helmut Kuhne, Joost Lagendijk, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Mirosław Mariusz Piotrowski, Samuli Pohjamo, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, Konrad Szymański, Charles Tannock, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Jan Marinus Wiersma, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Carlo Fatuzzo, Marie Anne Isler Béguin, Rihards Pīks, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Inger Segelström, Adrian Severin, Jean Spautz, Karl von Wogau
Αναπληρωτές /άρθρο 178, παράγραφος 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Renate Weber